

nende eest põggenesid. Ei mitte üksnes kannatut waewa fätte tašumise mõtte, waid ka usl, et mõega tö Žumalale auuks sündis, teggi wōitjad rištisõitjad tiggedama metsaliste jarnatseks. Siin aslustas üks ni kolle werre wallamine, mis enne ehk veel kuskil Ma-ilmas ei olnud nähtud. Mittu ei olnud veel uskmata rahwa werre wallamisega rahbul, waid tappis neid kõige irmsama pinaga. Õmari pühhas foosas, suhhu mittu tuhhat inimest pasku ollid põgenend, tappeti ni faua mõrtsuka kombel funni werre jõggi möda treppi alla wolas, ja furnute lehkaw aut mõrtsukad uimaseks teggi ja fallalt ärra sundis inimema. Saak, mis siin leiti, olli otjata suur. Israeli rahwas aeti kõik templi ja põsletati siis templiga ühhes tüffis ärra. Selle peale läksid rištisõitjad piisokese ulkadesse jäggatud ulitsaid möda übhast kohast teisi verrist tööd teggema. Ei jätub siin üht ainust majja rikkumata; ei antud ka kuskil ei waña-raukadele, ei naisterahivale, egga lastele armu. Seitsekümmend tuhhat inimestest, mis Jerusalemma linna kohta arwati, ei jänud mitte ni palju ülle, kui furnute matmine rahvast tarvitab. Üks piisokene sõa-wae ulk, mis Daweti tornis warjul olli, sai krahw Raimundi käest lubba, linnast välja minna. Ja needsaad inimesed, kes praego üllemal rägitut folledat mõrtsuka tööd ollid lõppetanud, läksid, kui mahha lõdud rahwa werrest ennast ollid puhastanud, Kristuse üllestõusmise kirikusse, Iangesid põlewas palves pühha fotta põlwile ja täñasid

rõemja silmahee piisaratega ja täño-laulubega Žuma-lat. Agga ka folledat werrega kolloo limitud furnute rünkad, mis igas kohas seisid, näitasid surema ulga melest otsego Žumala melepärralised ohwrid. Ni ligistikku joosseb saggedast hä ning furri inimese sündames kolloo, ja ni õlpjal kombel wibib kõige pühhamast tundmisest furratlik tö iddanema aksata, kui inimene findlast volt ei fanna, petliku warjo al fallamahti sisse puggetat furja aegsaste tundma õppida ja ärrapelletada. — Meie Õnnisteggia õpetus ja aecalik ellokäik olli armastuse kõige ülemaaks kässuks töötnud, inimesed piddid — kui ühhe Issa lapsed — õed ja wennad ollema, ja kui Peetrus mõeka tõmbas, kelas Issand sedda teggemast; ja selle saama armoriffka Issandale auuks ning lituseks ollid rištisõitjad oma werries tööd toimetanud.

Ehk kül Jerusalemma lin niiud ärratöödetud olli, siiski piddid rištisõitjad allati walwsad ollema, et waenlased wäljast poost nende peale ei tulles. Sellepärrast wötsid würstdid issekestis nduiks ülemat wallitsejat nimetada, kes Jerusalemma kuniingrifi walliseks. Gottwrid Bouillon tösteti kuüningaks. Agga Gottwridi allandlik meel ei tahtnud seal kuld kroni oma pähhe panna, kus meie Õnnisteggia päorjatitsa kroni al werrine olli olnud; tema törkus sellepärrast kuüninga nime vasto ja nimetas ennast "pühha-aua-warjajaks."

Uus kuüningriik olli waewalt jasule seatud, kui suut äddaoht tema peale allas kippuma. Juba